

Danielin kirja – sataviisikymmentäneljä

Danielin viimeisen näyn ymmärtäminen: Beltesassarin merkitys ja profetian paljastuminen

Jeff Pippenger

2024-03-23

Danielin viimeinen näky käsittää kolme viimeistä lukua. Näistä luvuista ensimmäinen, samoin kuin viimeinenkin, kuvaa Danielin kokemusta, ja keskimmäinen luku esittää profeettallisen historian, joka käsittelee väärän pohjoisen kuninkaan lopullista nousua ja kukistumista. Ensimmäinen luku on viimeisen kaltainen, ja keskimmäinen luku kuvaa väärän pohjoisen kuninkaan kapinaa. Danielin viimeinen näky, Hiddekel-joen näky, kantaa Alfa ja Omegan, joka on Totuus, tunnusmerkkiä. Kun ryhdymme tarkastelemaan Danielin viimeistä näkyä, aloitamme ensimmäisestä jakeesta.

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin Danielille, jonka nimi oli Beltesassar, eräs asia; ja se asia oli tosi, mutta määrätty aika oli pitkä; ja hän ymmärsi asian, ja hänellä oli ymmärrys näystä. Daniel 10:1.

Tähän jakeeseen sisältyy useita totuuksia. Ensimmäinen niistä on Danielin nimi ”Beltesassar”.

Ja hoviherrain päällikkö antoi nimet: Danielille hän antoi nimen Beltesassar; Hananjalle, Sadrak; Miisaelille, Meesak; ja Asarjalle, Abednego. Daniel 1:7.

Danielille annettiin ensimmäisessä luvussa nimi ”Beltesassar”, eikä häntä enää koskaan tunnusteta ”Beltesassariksi” ennen kuin hänen viimeinen näkynsä esitellään. Beltesassar on siis hänen nimensä hänen ensimmäisessä ja viimeisessä todistuksessaan. Nimen muuttuminen profetiassa edustaa vertauskuvaa liittosuhteesta Jumalan ja Hänen kansansa välillä. Kun Herra teki liiton Abramian ja Saaran kanssa, Hän muutti heidän nimensä Abrahamiksi ja Saaraksi. Hän muutti Jaakobin nimen Israeliksi, ja Hän lupaa antaa viimeisten päivien liittokansalleen uuden nimen.

Siionin tähden minä en vaikene, ja Jerusalemin tähden minä en lepoa saa, ennen kuin sen vanhurskaus puhkeaa esiin kuin kirkkaus ja sen pelastus kuin palava soihtu. Ja pakanakansat näkevät sinun vanhurskautesi ja kaikki kuninkaat sinun kirkkautesi; ja sinua kutsutaan uudella nimellä, jonka Herran suu on määräävä. Jesaja 61:1, 2.

Filadelfialaisille, jotka ovat viimeisten päivien sataneljäkymmentäneljätuhatta, Hän antaa myös tämän lupauksen.

Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän enää koskaan lähde sieltä ulos; ja minä kirjoitan hänen päälleen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, sekä oman uuden nimeni. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Ilmestys 3:12, 13.

Profeetat havainnollistavat Jumalan viimeisten päivien kansaa, ja toisin kuin Abrahamin, Saaran ja Israelin kohdalla, Beltesassarin nimen täsmällinen merkitys on tuntematon. Nimi, jonka Jumala

antaa viimeisten päivien kansalleen edustamaan heidän liittosuhdettaan Häneen, on tuntematon nimi siihen aikaan asti, kunnes Hän antaa heille tuon nimen. Nimi Belsassar osoittaa Danielin Jumalan liittokansaksi, Filadelfiaksi, viimeisinä päivinä, mutta varsinainen nimi on kätkeyty sinetöimiseen saakka, sillä nimi kirjoitetaan heidän otsiinsa, mikä on myös se paikka, johon sinetti kirjoitetaan.

Ja minä näin, ja katso: Karitsa seisoi Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sataneljäkymmentäneljätuhatta, joilla oli hänen Isänsä nimi kirjoitettuna otsaansa. Ilmestys 14:1.

Danielia kutsutaan ensimmäisessä luvussa Beltesassariksi ja sitten kymmenennessä luvussa, tunnistaen hänet siten ensimmäisen enkelin liikkeen ja kolmannen enkelin liikkeen vertauskuvaksi, sillä ensimmäinen luku edustaa ensimmäisen enkelin sanomaa, kuten aiemmissa kirjoituksissa on jo yksityiskohtaisesti osoitettu. Kymmenes luku edustaa siis kolmannen enkelin liikettä ja viimeisten päivien liittokansaa. Jakeessa Beltesassar tunnistetaan sitten niiden vertauskuvaksi, jotka ymmärtävät sen tiedon lisääntymisen, joka avattiin sinetistä uudistusliikkeessä, joka alkoi vuonna 1989. Tätä kuvaa se painotus, joka asetetaan siihen, mitä Daniel (Beltesassar) tiesi.

Danielin sanotaan tunteneen ”sanan”, joka ”ilmoitettiin Danielille”, ”ja sana oli tosi, mutta määrää aika oli pitkä; ja hän ymmärsi sanan ja sai ymmärryksen näystä”. Daniel ymmärsi ”sanan” ja myös ”näyn”. Haprean sana ”dabar” on jakeessa käännetty sanaksi ”asia”, ja se merkitsee ”sanaa”. Profeetallisesti ”sana” edustaa sekä ”seitsemän ajan” näkyä että Kristusta, joka on Sana. Sekä ”seitsemän aikaa” että Kristus ovat se Kallio, jonka rakentajat hylkäsivät, ja Daniel edustaa kansaa, joka ymmärtää Sanan vertauskuvallisuuden molemmat osatekijät.

Danielin kirjan yhdeksännen luvun jakeesta kaksikymmentäkolme löydämme yhden tärkeimmistä jakeista, jotka liittyvät kahdentuhannen kolmensadan vuoden ja kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden aikaprofetioihin; näitä edustavat Danielin kirjan kahdeksännen luvun jakeen kolmetoista kysymys ja jakeen neljättoista vastaus. Kysymys kuuluu: ”Kuinka kauan kestää ’chazon’-näky, joka osoittaa pyhäkön ja joukon talleamisen, minkä pakanuus ja sitten paavius toimeenpanivat?” Talleaminen kesti kaksituhatta viisisataa kaksikymmentä vuotta, 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän ajan” täyttymyksenä.

Vastaus kolmatta toista jaetta koskevaan kysymykseen oli: kaksituhatta kolmesataa vuotta; sitten tallatuksi annettu pyhäkkö puhdistetaan, ja kahdentuhannen kolmensadan vuoden ”mareh”-näky sitoo nämä kaksi aikaprofetiaa yhteen, ja Danielin yhdeksännen luvun jakeessa kaksikymmentäkolme Gabriel johdattaa Danielia ymmärtämään näiden kahden näyn välisen suhteen.

Sinun rukoustesi alussa käsky lähti, ja minä olen tullut ilmoittamaan sen sinulle; sillä sinä olet sängen rakastettu. Ymmärrä siis sana ja tarkkaa näkyä. Daniel 9:23.

Jakeessa sekä sanaksi ”understand” että ”consider” käännetty sana on haprean sana ”biyn”, ja se merkitsee ”erottaa mielessään”. Gabriel ilmoittaa Danielille, että hänen tulee tehdä mielellinen ero ”asian” ja ”näyn” välillä. Jakeen ”näky” on haprean sana ”mareh”, ja se on näky

kahdestatuhannesta kolmestasadasta vuodesta, joka päättyi 22. lokakuuta 1844. Heprean sana, joka on käännetty ”asiaksi”, on sama sana, joka on käännetty ”thing” luvun kymmenen ensimmäisessä jakeessa. Se on heprean sana ”dabar”, ja se edustaa näkyä kahdestatuhannesta viidestäsadasta kahdestakymmenestä vuodesta, joka niin ikään päättyi 22. lokakuuta 1844.

Kymmenennen luvun ensimmäisessä jakeessa Jumalan viimeisten päivien liittokansaa edustaa Beltesassar, ja he ovat ymmärtäneet tiedon lisääntymisen, joka tuli lopun aikana vuonna 1843 ja jonka ansiosta he ovat voineet käsittää näiden kahden näyn välisen yhteyden, jonka ensimmäisen enkelin liikkeen milleriläiset ymmärsivät vain osittain. Jakeessa ”asiaksi” kuvattu näky yksilöidään näistä kahdesta profetiasta pitemmäksi, sillä jakeen kahden ”asiaa” koskevan viittauksen välissä Daniel toteaa, että ”asialle” (dabar) määrätty aika oli ”pitkä” suhteessa näkyyn (mareh).

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin Danielille, jonka nimeksi oli kutsuttu Beltesassar, eräs asia; ja asia oli tosi, mutta säädetty aika oli pitkä. Ja hän ymmärsi asian, ja hänellä oli ymmärrys näystä. Daniel 10:1.

Hienovarainen totuus siitä, että ”seitsemän aikaa” on pisin aikaprofetia, jota milleriläiset julistivat, kielletään laodikealaisessa adventismissä erään raamatunkohdan perusteella, jota he vääntävät omaksi kadotukseksi. Hylätessään ”seitsemän aikaa” vuoden 1843 kapinassaan he eivät näe näiden kahden profetian välistä yhteyttä, ja voivat vain, tai tahtovat vain, nähdä seuraavan kohdan osoittavan kaksituhattakolmesataa vuotta.

”Niiden opetuslasten kokemus, jotka Kristuksen ensimmäisen tulemuksen aikana saarnasivat ’valtakunnan evankeliumia’, sai vastineensa niiden kokemuksessa, jotka julistivat sanomaa Hänen toisesta tulemuksestaan. Niin kuin opetuslapset lähtivät saarnaten: ’Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle’, samoin Miller ja hänen työtoverinsa julistivat, että Raamatussa esitetty pisin ja viimeinen profeetallinen ajanjakso oli päättymäisillään, että tuomio oli lähellä ja että iankaikkinen valtakunta oli pian saatettava voimaan. Opetuslasten ajanlaskua koskeva saarna perustui Danielin 9. luvun seitsemäänkymmeneen viikkoon. Millerin ja hänen työtoveriensa julistama sanoma ilmoitti Danielin 8:14:n 2300 päivän päättymisestä, johon seitsemänkymmentä viikkoa sisältyy osana. Kummankin saarna perustui saman suuren profeetallisen ajanjakson eri osan täyttymiseen.” Suuri taistelu, 351.

Älä jää vaille tämän viimeisen katkelman sisäsyntyistä logiikkaa. Laodikealainen adventismi ei opeta maailmalle, että milleriläiset ajattelivat puhdistettavan pyhäkön olevan taivaallinen pyhäkkö, sillä he, samoin kuin kaikki, jotka tahtovat tarkastella historiallista todistusaineistoa, tietävät, että milleriläiset uskoivat puhdistettavan pyhäkön olevan maa. Se kohta, jonka laodikealainen adventismi omaksi kadotukseksi vääristelee, on: ”niin Miller ja hänen työtoverinsa julistivat, että pisin ja viimeinen Raamatussa esitetty profeetallinen ajanjakso oli pian päättymässä”, minkä heidän väitteensä mukaan täytyy tarkoittaa Danielin kirjan kahdeksannen luvun neljännen jakeen kahtatuhatta kolmesataa vuotta.

Adventismin omat historiikirjat osoittavat, että kaikki kolmesataa milleriläistä saarnaajaa käyttivät esityksissään vuoden 1843 pioneeritaulua, ja taulusta sekä muusta historiallisesta todistusaineistosta käy täysin selvästi ilmi, että ”seitsemän aikaa” (kaksituhatta viisisataa

kaksikymmentä vuotta) oli se profetia, jonka he tunnistivat ”pisimmäksi ja viimeiseksi profeetalliseksi ajanjaksoksi”, joka oli ”päättymäisillään”. Vuoden 1863 kapinansa vuoksi, jolloin he hylkäsivät ”seitsemän ajan” peruskiven, he nyt sokeasti väittävät, että sisar White kirjoittaa uudelleen vakiintunutta historiaa Suuren taistelun kyseisessä kohdassa.

Danielin kirjan kymmenennen luvun ensimmäisessä jakeessa Beltesassar edustaa Jumalan viimeisten päivien kansaa, ja he ymmärtävät sekä Danielin kirjan kahdeksannen luvun jakeiden kolmetoista ja neljätoista kysymyksen että vastauksen, jotka sisar White tunnistaa adventtiuskon perustukseksi ja keskeiseksi pylvääksi. Se kuva, jota Daniel jakeessa edustaa, tekee eron Jumalan viimeisten päivien liittokansan ja laodikealaisen adventismin välillä, sillä he ovat niitä, jotka ymmärtävät tiedon lisääntymisen vuonna 1989.

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin Danielille, jonka nimeksi oli annettu Beltassar, eräs asia; ja se asia oli tosi, mutta määräaika oli pitkä; ja hän ymmärsi asian ja sai ymmärryksen näystä. Daniel 10:1.

Ensimmäinen jae on Hiddekel-joen äärellä annetun näyn alku, joka päättyy kahdenteentoista lukuun. Juuri siellä löydämme Danielin kirjan sinettien avaamisen lopun aikana, joten Danielin kuvauksellinen esitys siitä, että hän ymmärsi sekä ”asian” että ”näyn”, liittyy niihin, jotka ymmärtävät ja jotka tunnistetaan ”viisaiksi”, vastakohtana niille, jotka eivät ymmärrä ja jotka tunnistetaan ”jumalattomiksi”. Kahdennentoista luvun kymmenennessä jakeessa tämä ero näiden kahden ryhmän välillä esitetään.

Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat harjoittavat jumalattomuutta, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:10.

”Viisaat” ymmärtävät, mutta jumalattomat eivät ymmärrä, ja sanaksi käännetty ”ymmärtää” on sama sana, jonka tunnistimme yhdeksannen luvun jakeessa kaksikymmentäkolme. Se on heprean sana ”biyn”, joka merkitsee mentaalista erottamista. Jumalattomat eivät ymmärrä tiedon lisääntymistä, sillä he eivät ole halukkaita tekemään mentaalista erottelua niiden kahden näyn välillä, jotka ovat ne totuudet, jotka Belsassar jakeessa yksi yksilöidään ymmärtäväksi, kun hänet yksilöidään Belsassariksi Danielin sijasta. Jakeessa yksi hänet yksilöidään Jumalan viimeisten päivien liittokansaksi, ja hänet yksilöidään niiksi, jotka ymmärtävät ne kaksi näkyä, joiden välillä Jumalan kansan tulee tehdä mentaalinen ero. Jeesus havainnollistaa asian lopun asian alulla, ja kahdennessatoista luvussa viisaat ovat niitä, jotka ymmärtävät kahdentuhannen kolmensadan vuoden ennustuksen ja sen suoran suhteen ”pisimpään ja viimeiseen” aikaennustukseen, joka on kaksituhatta viisisataakaksikymmentä vuotta.

Jatkamme Danielin viimeisen näyn tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

Minun kansani tuhoutuu tiedon puutteeseen; koska sinä olet hylännyt tiedon, minäkin hylkään sinut, niin ettet enää palvele minua pappina. Koska sinä olet unohtanut Jumalasi lain, minäkin unohdan sinun lapsesi. Hoos. 4:6.

Ja teidätkin rakennetaan elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle otollisia. Sillä Raamatussa sanotaan: Katso, minä panen Siioniin kulmakiven, valitun, kalliin; eikä se, joka häneen uskoo, joudu häpeään. Teille siis, jotka uskotte, hän on kallis; mutta tottelemattomille: se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulman pääksi, Ja kompastuskiveksi ja loukkauksen kallioksi niille, jotka sanaan kompastuvat ja ovat tottelemattomia; siihen heidät myös on pantu. Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, omaisuuskansa, julistaaksenne hänen jaloja tekojaan, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa: te, jotka ennen ette olleet kansa, mutta nyt olette Jumalan kansa; jotka ette olleet saaneet laupeutta, mutta nyt olette saaneet laupeuden. 1 Piet. 2:5–10.

Ja pitääkää meidän Herramme pitkämielisyyttä pelastuksena; niin kuin myös meidän rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut; niin kuin myös kaikissa kirjeissään, puhuen niissä näistä asioista; joissa on muutamia vaikeatajuisia kohtia, joita oppimattomat ja horjuvat vääristelevät, niin kuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotukseksien. Te siis, rakkaani, koska ennalta tiedätte nämä asiat, varokaa, ettette tekin, jumalattomien eksytykseen mukaantempaamina, lankeaisi pois omasta lujasta pysyvyydestänne. 2 Piet. 3:15–17.

Muistuta heitä tästä ja vannota heitä Herran edessä, etteivät he riitelisi sanoista, joista ei ole mitään hyötyä, vaan jotka koituvat kuulijoiden turmioksi. Pyri osoittautumaan Jumalalle koetuksen kestäneeksi, työntekijäksi, jonka ei tarvitse hävetä ja joka oikein jakaa totuuden sanan. Mutta karta epäpyhiä ja tyhjiä puheita, sillä ne vievät yhä pidemmälle jumalattomuuteen. 2. Timoteukselle 2:14–16.